

RMO Kouri Milla(VM)

17.12.2021
JULKINEN

Asia

Alustavia ennakkovaikuttamislinjauksia perustuen komission kestävän rahoituksen asiantuntijatyöryhmän raporttiin (tuleva taksonomian neljän ympäristötavoitteen delegoitu säädös)

Kokous

U/E/UTP-tunnus

E 85/2020 vp, E 120/2021 vp

Käsittelyvaihe ja jatkokäsittelyn aikataulu

EU:n taksonomia-asetus ((EU) 2020/852) tuli voimaan kesällä 2020. Sen nojalla komissiolla on velvoite antaa delegoitu asetus taksonomia-asetuksen neljän ympäristötavoitteen teknisistä arviointikriteereistä 31.12.2021 mennessä. On kuitenkin epätodennäköistä, että komissio pysyy tässä aikataulussa ja on oletettavaa, että kyseinen delegoitu asetus annetaan mahdollisesti vasta kesällä 2022.

Komissio toimittaa delegoidun säädöksen neuvostolle ja parlamentille, jotka voivat ainoastaan joko hyväksyä delegoidun säädöksen muutoksitta sellaisenaan tai vastustaa sitä. Neuvosto ja parlamentti ilmoittavat kumpikin perussäädöksessä ilmoitetun määräajan puitteissa aikovatko ne vastustaa delegoitua säädöstä. Jos jompikumpi vastustaa, delegoitu säädös ei tule voimaan.

Päätös delegoidun säädöksen vastustamisesta tehdään neuvostossa vahvistetulla määräenemmistöllä ja parlamentissa jäsenten enemmistöllä.

Komissio tulee käyttämään delegoidun asetuksen valmistelussa apuna komission kestävän rahoituksen foorumin 3.8.2021 julkaisemaa raporttia (*Draft report by the Platform on Sustainable Finance on preliminary recommendations for technical screening criteria for the EU taxonomy*), jäljempänä *kestävän rahoituksen neljän ympäristötavoitteen raportti*. Raportti keskittyy taksonomia-asetuksen neljään ympäristötavoitteeseen, mutta sisältää myös ehdotuksia teknisiksi arviointikriteereiksi taksonomia-asetuksen ilmastotavoitteille. Ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja ilmastomuutoksen sopeutumisen ympäristötavoitteiden osalta komissio antoi jo delegoidun asetuksen 4.6.2021.

Tämän E-kirjeen tavoitteena on linjata Suomen alustavia ennakkovaikuttamislinjauksia tulevaan delegoituun asetukseen ympäristötavoitteiden teknisistä arviointikriteereistä. Suomen ennakkovaikuttamislinjaukset taksonomia-asetuksen ilmasto-osaan koskeviin teknisiin arviointikriteereihin on kuvattu E 85/2020 vp -kirjeessä ja ilmasto-osaan koskevasta delegoidun asetuksen hyväksymiseen liittyvä kanta on kuvattu E 120/2021 vp -kirjeessä. Raportin voidaan katsoa antavan alustavaa tietoa siitä, millaisia teknisiä arviointikriteerejä tuleva delegoitu säädös sisältäisi.

Suomen alustavia ennakkovaikuttamislinjauksia

Suomi on sitoutunut EU:n ilmastotavoitteisiin, Pariisin ilmastopöytäkirjaan ja YK:n kestävän kehityksen tavoitteiden (Agenda 2030) toimeenpanoon sekä useiden eri ympäristön tilaan liittyvien strategioiden ja hankkeiden edistämiseen. Suomi pitää tärkeänä, että rahoitusta ohjataan taloudellisiin toimintoihin, jotka tukevat luonnon biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien sekä vesi- ja merivarojen tilan edistämistä, kiertotalouteen siirtymisen tukemista sekä ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä. Komission kestävän rahoituksen strategia ja sen alaiset toimet, kuten EU:n kestävän rahoituksen taksonomia, ovat keskeisiä Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden toteutumisessa ja rahoituksessa. Kestävän rahoituksen toimien ja siten myös taksonomian tulisi olla johdonmukaisia keskenään ja muiden EU-kehikoiden kanssa. Valtioneuvoston näkemys koskien kestävää rahoitusta on päivitetty kestävän rahoituksen strategiaa koskevassa E-kirjeessä (E 102/2021 vp).

Suomi katsoo, että taksonomian teknisten arviointikriteerien pitäisi täyttää niille taksonomia-asetuksessa asetetut vaatimukset koskien esimerkiksi ympäristötavoitteiden merkittävää edistämistä ja teknologianeutraaluisperiaatteen toteutumista. Lisäksi Suomi katsoo, että teknisten arviokriteereiden tulisi olla tarkoituksenmukaisia, helppokäyttöisiä, ymmärrettäviä, yksitulkintaisia ja tieteelliseen tutkimustietoon perustuvia. Suomi korostaa, että teknisten arviointikriteerien osalta on tarve huomioida olemassa oleva EU-lainsäädäntö ja -kehikot mahdollisimman kattavasti. Tekniset arviointikriteerit eivät saisi johtaa EU-oikeuden sisäisiin ristiriitoihin eri politiikkasektoreilla, eikä kohtuuttomaan hallinnolliseen taakkaan yrityksille ja muille toimijoille. Lisäksi teknisten arviointikriteerien tulisi soveltua rakenteiltaan erilaisille ja eri kokoisille yrityksille ja muille toimijoille ja niissä tulisi huomioida erilaiset ympäristöolosuhteet. Teknisten arviointikriteerien on annettava luotettavat puitteet kansainvälisten rahavirtojen ohjaamiselle ympäristön kannalta kestävästi. Siksi ne voivat olla lainsäädäntöä tiukempia erityisesti aloilla, joiden säädöksissä erillistä kestävyystarkastelua ei vielä ole (E 85/2020 vp).

Taksonomian ja sen teknisten arviointikriteerien on tarve muodostaa johdonmukainen kokonaisuus. Suomi pitää tärkeänä, että taksonomian taloudelliset toiminnot muodostaisivat mahdollisimman kattavan kokonaisuuden, jotta entistä useammalla sektorilla ja taloudellisella toimijalla olisi mahdollisuus pyrkiä taksonomian mukaisuuteen. Suomi katsoo, että rahoitusmarkkinoiden käyttöön tarkoitetut kriteerit, joiden avulla rahoittajat voivat tarkastella yhtenäisesti toimintojen kestävyyttä, voivat kirittää suomalaisten toimijoiden ympäristökestävyyttä ja luoda yritykselle kansainvälistä kilpailuetua. On kuitenkin tiedostettava, että epätarkoituksenmukaiset ja käytännössä toimimattomat tekniset arviointikriteerit voivat kuitenkin huonoimmassa tapauksessa johtaa vastakkaiseen tulokseen. Suomi pitää tärkeänä, että delegoituihin säädöksiin liittyvä valmistelu on läpinäkyvää ja että komissio sekä komission asiantuntijatyöryhmä, jolle on annettu tehtäväksi valmistella ehdotuksia komissiolle teknisistä arviointikriteereistä, kuulisivat monipuolisesti asiantuntijoita sekä tiedottaisivat työstään ajantasaisesti.

EU:n asettamat tavoitteet biodiversiteetin ja ekosysteemien suojelulle ja ennallistamiselle ovat kunnianhimoisia ja niiden saavuttaminen edellyttää tehokkaita ja vaikuttavia toimia. Kestävällä rahoituksella on mahdollisuus olla tässä merkittävässä roolissa. Suomi pitää sopivana, että taksonomian kiertotaloutta koskevien teknisten arviointikriteerien perustana ovat tavoitteet talouden irtikytkennästä uusiutumattomien luonnonvarojen käytöstä sekä luontopääoman uusiutuminen.

Taksonomia-asetuksen mukaan taloudellista toimintaa pidetään biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojelua ja ennallistamista merkittävästi edistävänä, jos kyseinen toiminta edistää merkittävästi biologisen monimuotoisuuden suojelua, säilyttämistä tai ennallistamista tai ekosysteemien hyvän tilan saavuttamista tai jo hyvässä tilassa olevien ekosysteemien suojelua.

Luonnon monimuotoisuuden edistämistä koskevien arviointikriteereiden tulee varmistaa, että niiden täytyessä luonnon monimuotoisuuden ympäristötavoitetta tuetaan merkittävästi uskottavalla tavalla, samalla kuitenkin varmistaen, että ei aiheuteta merkittävää haittaa muille ympäristötavoitteille.

Maatalous

Suomi pitää teknisiä arviointikriteerejä perusteltuna monimuotoisuuden edistämisen näkökulmasta. Teknisissä arviointikriteereissä tulisi kuitenkin ottaa huomioon jäsenmaiden erilaiset luonnonolosuhteet ja niiden vaikutus alueella sovellettavissa oleviin maatalouskäytäntöihin. Suomen mukaan maataloutta koskevien teknisten arviointikriteerien tulee nojautua EU:n yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistuksen yhteydessä tehtyihin ratkaisuihin, esimerkiksi ympäristön ja ilmaston kannalta kestävän perustason, sekä määritelmien ja termien osalta, huomioiden kuitenkin, että teknisten arviointikriteerien on annettava luotettavat puitteet biologisen monimuotoisen tukemiseksi. Lisäksi kriteerit eivät saisi sisältää takautuvia ehtoja. Ei merkittävää haittaa -kriteereissä ei tule edellyttää luopumista turvepohjaisista kasvualustoista ja turpeen käytöstä eläinten kuivikkeena. Asiaa voidaan tarkastella uudelleen myöhemmin, jos tosiasiallisesti korvaavia materiaaleja kehitetään.

Suomen tavoitteena on myös, että maataloutta koskeva ravinnetasevaatimus kohdistuisi typen lisäksi myös fosforiin. Suomi myös huomauttaa, että ravinteiden käytön kriteerin tulisi kohdistua rehevöitymisen kannalta kaikkiin merkityksellisiin ravinteisiin.

Suomen tavoitteena on maatalouden toimintojen osalta selkeät, johdonmukaiset ja myös Suomen olosuhteisiin sovellettavissa olevat tekniset arviointikriteerit. Jatkovalmistelussa kyseisten teknisten arviointikriteerien soveltuvuutta ja mahdollista yksinkertaistamista tulisi arvioida.

Metsätalous

EU:n perussopimuksissa ei ole määritelty oikeusperustaa EU:n yhteiselle metsäpolitiikalle. EU:lla on kuitenkin toimivaltaa ympäristö-, maatalous- ja energiasektoreilla, jotka joko suoraan tai välillisesti vaikuttavat metsiin. Valtioneuvoston EU-selonteossa otetun kannan mukaisesti metsäpolitiikan tulee olla jatkossakin EU:ssa kansallisen päätäntävällän piirissä, koska jäsenvaltiot ja niiden olosuhteet ovat erilaisia. Teknisten arviointikriteerien tulisi ottaa paremmin huomioon jo olemassa olevat EU-kehikot. Mikäli kansallisella tasolla on käytössä sellaiset järjestelmät, joilla voidaan todentaa tavoitteiden täytyminen, ei tulisi olla tarvetta metsälö- tai hankinta-aluekohtaiseen tarkasteluun. Lisäksi metsien ja metsätalouden osalta teknisissä arviointikriteereissä tulisi käyttää olemassa olevia ja merkitykseltään selkeitä käsitteitä ja vaatimuksia niiden tulkittavuuden edistämiseksi.

Metsätalouden kriteereiden täytyy olla sovellettavissa eri kasvillisuusvyöhykkeillä ja eri alueiden biologisiin lähtökohtiin. Täten ne eivät voi olla liian yksityiskohtaisia. Suomi

katsoo, että kiertotalouskriteerin tulisi olla mukana kokonaisuudessa koskien ei merkittävää haittaa -kriteerejä.

Suomi vaikuttaa ennakkoon tavalla, joka mahdollistaa, että Suomen metsillä ja niissä harjoitetulla metsätaloudella olisi mahdollisuus täyttää teknisten arviointikriteerien vaatimukset käytännössä, ilman kohtuuttomia kustannuksia tai liian pitkälle menevää sääntelyä.

Kalastus

Monet esitetyistä arviointikriteereistä ovat perusteltuja ja tukevat kalastuksen kestävyyttä ja vastuullisuutta. Teknisissä arviointikriteereissä tulisi ottaa huomioon jäsenvaltioiden erilaiset luonnonolosuhteet ja kalastuskäytännöt. Suomen mielestä esimerkiksi tarkkailijoiden tai kameravalvonnan kattava käyttö kalastusaluksilla ovat suhteettomia kriteerejä Itämerellä. Merihylkeitä koskevien velvoitteiden ei tulisi estää taksonomian mukaista kalastusta Suomen merialueilla, jossa voimakkaasti kasvaneiden lajien, kuten merihylkeiden, poistaminen tapahtuu tieteellisen tiedon mukaisesti asetettujen pyyntikiintiöiden puitteissa. Kalastuksen osalta taksonomian tulisi kattaa myös kriteerit kestäväälle fosforin poistokalastukselle ja huomioida vähemmän hyödynnetyt lajit, Itämeren osalta esimerkiksi särkikalat ja kuore. Suomi katsoo, että kalastusta koskevien teknisten arviointikriteerien tulisi ottaa huomioon EU:n yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) kestävä kalastuksen ja kansallisen lainsäädännön ratkaisut.

Energia

Vesivoimalan kunnostukseen liittyvien ympäristökriteerien osalta komission tulisi huomioida vesivoimaloiden laitoskohtaiset olosuhteet ja vesienhoidon ympäristötavoitteet. Esimerkiksi säännöstelyn kehittäminen voi joissain tilanteissa hyödyntää tulva- ja kuivuusriskien hallintaa.

Vaikka sähköntuotanto bioenergialla on jo ilmastonmuutoksen hillinnän taksonomiassa määritelty toimi, asiantuntijaryhmän raportissa ehdotetaan myös monimuotoisuutta merkittävästi edistävälle bioenergialle kriteerejä. Suomi näkee, että bioenergiaan liittyvät biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien näkökulmat käsitellään raportin teknisissä arviointikriteereissä tavalla, joka johtaa toimijoiden merkittävään hallinnollisen taakkaan.

Jos rahoitusmarkkinat tulevat käyttämään taksonomiaa, voidaan ennakoida, että bioenergiահankkeet tulevat tavoittelemaan taksonomian mukaisuutta perustuen ilmastonmuutoksen hillinnän kriteereihin. Siten on oletettavaa, että mahdolliset monimuotoisuutta koskevat kriteerit eivät ole ensisijainen kriteeristö, jonka perusteella sähköntuotanto bioenergiasta tavoittelisi taksonomian mukaisuutta. Suomi ei pidä tarkoituksenmukaisena laatia EU-taksonomian alla bioenergiaa koskevia teknisiä kriteereitä monimuotoisuutta merkittävästi edistävänä toimena. Jos kriteerit kuitenkin laaditaan, on niiden käytettävyyteen ja sisältöön kiinnitettävä huomiota uusiutuvan energian direktiivin valossa ottaen huomioon tarve taata biologisen monimuotoisuuden merkittävä edistäminen.

Suomen näkemyksen mukaan biologista monimuotoisuutta merkittävästi edistävän bioenergian kriteereitä ei tule myöskään käyttää muissa EU-hankkeissa, eikä niillä tule olla laajempaa vaikutusta sääntelyn kehittämiseen.

Kestävän rahoituksen taksonomian tulee mahdollistaa metsätalouden ja -teollisuuden tähteiden ja jätteiden sekä metsänhoitotöiden yhteydessä syntyvän pienpuun kestävän hyödyntämisen energiantuotannossa. Lisäksi kriteerien tulee mahdollistaa nestemäisten, kaasumaisten tai kiinteiden biomassojen käyttö teknologianeutraalisti.

Voimassa olevaa uusiutuvan energian direktiiviä yksityiskohtaisemmat monimuotoisuuden edistämistä koskevat bioenergian kriteerit tulee asettaa jatkossakin pohjautuen kansallisiin suosituksiin ja ohjeistuksiin.

Taksonomiassa olisi tarve huomioida ydinjätteen loppusijoitus ja valmistella sitä koskevat kriteerit. Tällaiset kriteerit ovat tärkeitä vähäpäästöisen energiantuotannon teknologianeutraaliuden näkökulmasta. Kriteeristön tulisi perustua EU:n asettamille henkilöiden ja ympäristön kannalta turvallisille säteilyrajoille. Turvallisuuden varmistamisen koko ydinlaitoksen elinkaaren aikaisessa toiminnassa ja ydinjätteistä ja loppusijoituksesta huolehtimisen tulisi tarkoittaa kansallisten ja EU-tason vaatimusten täyttämistä toiminnassa sekä taloudellista varautumista käytöstä poistoon ja ydinjätehuoltoon täysimääräisesti ja todennetuilla suunnitelmilla.

Liikenne

Suomen näkemyksen mukaan arviointikriteerien tulisi olla teknisesti toimivia ja sidosryhmät oltava mukana valmistelussa. Merenkulun muu säätely on huomioitava kriteerien valmistelussa.

Suomen tavoitteena on, että puutavaran kuljetusta merirahtina ei rajattaisi taksonomian ulkopuolelle. Puuta ei voi pitää raaka-aineena kategorisesti ei-kestävänä, koska esimerkiksi puurakentamisen voidaan katsoa sitovan hiiltä. Lastin sisältöön perustuvat kriteerit sekä muut operatiiviset vaatimukset olisivat yleisemminkin ongelmallisia, koska aluksen käyttötarkoitus voi muuttua aluksen käyttöiän aikana.

Joukkoliikenteen ja tieliikenteen teknisten arviointikriteerien tulisi mahdollistaa käyttövoimina sähkön ja vedyn lisäksi myös biokaasu ja nestemäiset biopolttoaineet siirtymäaikana.

Pääasiallinen sisältö

Taustaa taksonomia-asetus

Taksonomia-asetuksella ((EU) 2020/852) luodaan luokitusjärjestelmä ympäristön kannalta kestävinä sijoituskohteina pidettäville taloudellisille toiminnoille. Taksonomia-asetuksessa määritetään kuusi ympäristötavoitetta, joiden merkittävä edistäminen olisi asetuksen mukaan ympäristön kannalta kestävä: 1. ilmastonmuutoksen hillintä, 2. ilmastonmuutokseen sopeutuminen, 3. vesivarojen ja merten luonnonvarojen kestävä käyttö ja suojeleminen, 4. siirtyminen kiertotalouteen, 5. ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen sekä 6. biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojeleminen ja ennallistaminen.

Jotta taloudellinen toiminta voisi olla ympäristön kannalta kestävä taksonomia-asetuksen tarkoittamassa mielessä, sen tulisi merkittävästi edistää yhtä tai useampaa edellä mainittua ympäristötavoitetta, eikä se saisi aiheuttaa yhdellekään ympäristötavoitteista merkittävää haittaa. Lisäksi sen tulisi täyttää sosiaaliset vähimmäistason suojavaatimukset, joihin sisältyvät muun muassa ihmisoikeudet. Tarkemmat ja sektorikohtaiset tekniset arviointikriteerit annetaan komission

delegoiduilla säädöksillä. Kaikille sektoreille ei tule teknisiä arviointikriteerejä, minkä takia jotkin sektorit automaattisesti jäävät taksonomian ulkopuolelle.

Kestävän rahoituksen taksonomia-asetuksen velvoittavat säädökset, jotka ovat raportointivelvoitteita, koskevat tiettyjä rahoitustuotteita ja yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä, joilla on yli 500 työntekijää. Suomessa tällaisia yhteisöjä ovat pörssiyhtiöt, luottolaitokset ja vakuutusyhtiöt.

Kestävän rahoituksen foorumin raportti

Kestävän rahoituksen foorumi julkaisi 3.8.2021 raportin EU:n kestävän rahoituksen taksonomian neljän ympäristötavoitteen teknisistä arviointikriteereistä. Raportti sisältää myös jo 4.6.2021 annettua ilmasto- ja sosiaalista delegoitua säädöstä (E 120/2021 vp) täydentäviä teknisiä arviointikriteerejä uusille taloudellisille toiminnolle koskien taksonomian kahta ilmastoon liittyvää ympäristötavoitetta.

Raportin liite sisältää aihioita teknisiksi arviointikriteereiksi 103 taloudelliselle toiminnolle. Raportin taloudelliset toiminnot jakautuvat seuraavalla tavalla: viisi ilmastonmuutoksen hillinnälle, 12 ilmastonmuutokseen sopeutumiselle, kahdeksan vesiverojen ja merten luonnonvarojen kestäväälle käytölle ja suojelulle, 27 kiertotalouteen siirtymiselle, 37 ympäristön pilaantumisen ehkäisemiselle ja vähentämiselle sekä 14 biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojelulle ja ennallistamiselle. Raportti on eritelty sektoreittain. Raportti sisältää seuraavat sektorit: 1. maatalous, metsätalous ja kalastus, 2. tuotantoteollisuus, 3. energia, 4. maa- ja vesirakentaminen, 5. rakennukset, 6. ICT, 7. katastrofiriskien hallinta, 8. liikenne, 9. palauttaminen ja ennallistaminen, 10. turismi, 11. vedenjakelu, 12. jätevesi, 13. jätteen huolto ja 14. palvelut. Raportissa mainitaan kaivosteollisuus, mutta sille kestävän rahoituksen foorumi ei ole valmistellut teknisiä arviointikriteerejä. Lisäksi verrattuna ilmasto- ja sosiaalista delegoituihin säädöksiin taloudellisia toimintoja ei ole raportissa eritelty erillisiksi liitteiksi ympäristötavoitteiden mukaan. Alla käydään tarkemmin eri sektoreille ja taloudellisille toiminnolle esitettyjä aihioita teknisiksi arviointikriteereiksi. Alla on nostettu esille taloudellisia toimintoja, joihin on erityisesti kiinnitetty huomiota.

Luku 1. Maatalous, metsätalous ja kalastus

Otsikon alla on neljä taloudellista toimintaa: kotieläintuotanto (1.1), kasvituotanto (1.2), metsätalouden hakkuut (1.3) ja kalastus (1.4). Kaikki kohdan taloudelliset toiminnot koskevat biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemejä koskevaa ympäristötavoitetta.

Maatalous

Maatalouden kahden taloudellisen toiminnon pituus raportissa on yli 100 sivua, mikä on muihin taloudellisiin toimintoihin verrattuna merkittävästi pidempi. Kotieläintuotannon (1.1.) taloudellisessa toiminnossa voi kolmella eri tavalla tukea ympäristötavoitteen merkittävää edistämistä: 1. laidunmaan biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen tai parantaminen, 2. harvinaisten rotujen kasvatus ja 3. kestävän maatalouden tyypitasapainon varmistaminen, joka tunnetaan myös nimellä porttitase.

Kasvituotannon (1.2) taloudellinen toiminto sisältää kriteereitä sekä yksivuotisille että monivuotisille viljelykasveille. Toiminto sisältää kolme eri vaihtoehtoa, joiden avulla toiminnon voi katsoa edistävän ympäristötavoitetta merkittävästi: 1. korkean biologisen monimuotoisuuden omaavien maa-alueiden ylläpitäminen, 2. maatalouden

typpitasapainon varmistaminen (porttitase) ja 3. synteettisten kasvinsuojeluaineiden ja kuparin käytön rajoittaminen.

Eri vaihtoehtojen on tarve täyttää osaksi samanlaiset kriteerit, mutta vaihtoehtoilta on myös määritetty erilaisia kriteerejä. Esimerkiksi kasvintuotannossa kaikissa vaihtoehtoissa tulisi täyttää moniehtoinen viljelykiertovaatimus, jossa on muun muassa viiden eri tuotantokasvin vaatimus ja edellytys, että minkään tuotantokasvin osuus ei saa olla yli 33 prosenttia. Sekä kasvintuotantoa että kotieläintuotantoa koskee muun muassa ehto, että tietyt elinympäristöt (metsät, kosteikat) eivät ole saaneet muuttua vuoden 2008 jälkeen kasvintuotannon tai eläintuotannon käyttöön. Kotieläintuotannon kaikille vaihtoehtoilta yhteiset kriteerit koskevat muun muassa laidunnusjärjestelmää ja täydennysrehuja.

Kuten edellä tuodaan esille taloudelliset toimet sisältävät erilaisia vaihtoehtoja, joille on esitetty sekä yhteisiä ja eri kriteerejä. Lisäksi eri vaihtoehtoilta esitetään ei merkittävää haittaa -kriteerien lisäksi lisäkriteerejä tältä osin. Kriteeristö sisältää vielä erillisiä kriteerejä, joista käytetään nimeä *safeguard*-kriteerit. Esimerkiksi tilalta vuosittain edellytettävä ravinteiden hallinta- ja lannoitus suunnitelma sisältää runsaasti erillisiä vaatimuksia esimerkiksi, että maan orgaaninen aines ei saa vähentyä viljelytoimien seurauksena, eli maan orgaanista ainesta ei saa hajota nopeammin kuin sitä muodostuu (humus-balance). Tällaisen vaatimuksen täyttäminen olosuhteissa, jossa maaperässä on valmiiksi runsaasti orgaanista ainesta, voi olla haastavaa täyttää. Lisäksi kriteereissä edellytetään, että turvetta ei käytetä kasvualustana tai kuivikkeena.

Kaikkien eri vaihtoehtojen osalta pitäisi tehdä maatilan kestävyys suunnitelma, jolla todistettaisiin kriteerien täytyminen. Suunnitelma sisältäisi tilan strategian kriteerien saavuttamiseksi, kuvauksen tilan biofyysisestä ympäristöstä, viljelyjärjestelmästä ja viljelykäytännöistä sekä lisäksi monimuotoisuuden arvioinnin sisältäen maisemapiirteitä koskevat tiedot. Lisäksi kestävyteen liittyvistä hoitotoimenpiteistä pitäisi pitää vuosittaista kirjanpitoa, ja kolmannen riippumattoman osapuolen pitäisi verifioida kirjanpito sekä maatilan kestävyys suunnitelma kolmen vuoden välein.

Metsätalous

Metsätaloutta (1.3.) koskeva taloudellinen toiminto sisältää tekniset arviointikriteerit EU:n toimialaluokittelun A.02.1 (metsänhoito) ja A02.2 (puunkorjuu) toiminnoille. Käytännössä tarkoitetaan toimintoja, jotka tähtäävät puuntuotantoon jalostavaa teollisuutta varten. Lisäksi luokittelu sisältää metsäpuiden taimitarhatuotannon. Metsän määritelmä perustuisi YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön FAO:n metsämääritelmään.

Kriteerit sisältävät sekä alueiden siirtoa puuntuotannon ulkopuolelle, että metsätalouden luonnonhoidon keinoja. Kriteerit eroavat riippuen siitä onko kyseessä vierasperäinen viljelymetsä (*exotic plantation*), kotoperäinen viljelymetsä (*native plantation*) vai luonnonmukaisesti hoidettu metsä (*close to nature managed forest*). Suomen metsät näyttäisivät luontevimmin asettuvan kotoperäisen viljelymetsän kategoriaan. On merkillepantavaa, että vierasperäisten viljelymetsien osalta riittää, että metsätalouden piirissä olevan alueen lisäksi on vastaava määrä metsätalouden ulkopuolelle jätettyä metsää (*set-aside*). Tämä ei välttämättä ole ongelma alueilla, joilla vain osa primäärimetsästä on muutettu viljelymetsäksi, sillä koskematta jätetyn metsän katsotaan riittävän biodiversiteetin edistämiseen, ja talousmetsän puolella toimintaa saa harjoittaa vapaasti. Kotoperäisten viljelymetsien osalta suojeluvaade on 20 prosenttia. Jäljelle jäävää 80 prosenttia osuutta koskee lisäkriteeristö.

Suojeluvaatimuksen lisäksi kotoperäisiä viljelymetsiä koskevat kriteerit on luokiteltu kahdeksan otsakkeen alle: 1) Monimuotoisuudeltaan rikkaiden metsien vaaliminen, 2) Metsien rakenne, toiminnot ja koostumus, 3) Metsäpalojen ehkäisy ja torjunta, 4) Kemikaalien käyttö, 5) Vesien hallinta, 6) Maaperän suojeleminen ja kaluston käyttö, 7) Metsään pääsy ja turvallisuus ja 8) Ei aiheuteta haittaa villieläimille.

Suojeluvaateen lisäksi kriteerit etenkin otsakkeen 2 osalta (Metsien rakenne, toiminnot ja koostumus) ovat keskeisiä kriteerien käytännön toteuttamisen kannalta. Kriteereissä vaaditaan muun muassa: suositellaan metsien kasvattamista eri-ikäisrakenteisina (työryhmän raportti tarvitsee tältä osin lisää selvennystä); säästöpuuta jätettäväksi 30 täysikasvuista puuta hehtaarille tai 10 prosentin tilavuudesta, säästetään myös tulevissa hakkuissa; avohakkuuala maksimissaan 1 ha lehtimetsissä ja 3 ha havumetsissä; metsänhoidon tulee kerryttää lahopuuta vähintään 20 m³/ha, eikä sitä viellä metsästä; metsiköissä tulisi pyrkiä kasvattamaan vähintään kolmea kotoperäistä lajia (väh. 20 prosenttia kutakin); metsäalueiden tulee taata kytkeytyneisyys tärkeimmille lajeille, ja tämä tulee huomioida metsätaloussuunnitelmissa sekä metsätaloustoimien piirissä olevat metsät eivät saa heikentyä koostumukseltaan, rakenteeltaan tai toiminnoiltaan.

Edellä mainittujen biodiversiteetikriteerien lisäksi on noudatettava samoja ei merkittävää haittaa -kriteerejä, jotka sisältyvät ilmastoa koskevan delegoidun asetuksen ilmastonmuutoksen hillinnän kriteereihin. Tosin sillä erotuksella, että niin sanottua kiertotalouskriteeriä, jolla pyritään varmistamaan ainespuun kertyminen myös tulevaisuudessa, ei tarvitsisi noudattaa.

Kalastus

Kalastusta koskevissa arviointikriteereissä (1.4) mainitaan kestävää enimmäistuottoa suuremmat kalakannat, saalistietojen raportointi ja keruu sekä uhanalaisten kalalajien välttäminen ja sivusaaliiden sekä saaliiden poisheiton vähentäminen tai eliminointi. Kalastusmenetelmien osalta korostetaan valikoivien pyydysten käyttämistä, jotka mahdollistavat sivusaaliiden vapauttamisen elävänä. Lisäksi mainitaan tarkkailijoiden tai kameravalvonnan kattava käyttö sekä kalastuskieltoalueiden perustaminen ja meriluonnon pilaamiskielto sekä kilpailevien villieläinten kuten hylkeiden tappamiskielto. Kalastaja, joka viimeisen viiden vuoden aikana olisi osallistunut laittomaan, ilmoittamattomaan tai sääntelemättömään kalastukseen ei olisi taksonomian mukainen.

Arviointikriteerit koskevat sekä kaupallista että vapaa-ajan kalastusta. Vapaa-ajan kalastuksen osalta mainitaan pyydystä ja päästä kalastuksen soveltaminen, kun vapautettavan kalan eloonjäännistä on näyttöä. Kriteerit eivät koske vesiviljelyä, mutta sen suositellaan otettavan mukaan jatkotyössä.

Luku 2. Tuotantoteollisuus

Luku tuotantoteollisuudesta sisältää kahdenlaisia toimintoja tarkemmin määriteltyjä mahdollistavia toimintoja ja laajemmin horisontaalisia mahdollistavia toimintoja, kuten kiertotalouden edistämiseen liittyvien eri tarvikkeiden valmistus. Luku sisältää 23 eri toimintoa. Toiminnot tukevat eri ympäristötavoitteita.

Tuotantoteollisuus-luvun neljä ensimmäistä taloudellista toimintoa edistää pilaantumisen ehkäisyn ympäristötavoitetta. Toiminnot ovat 1. lääketieteellisten tuotteiden tuotanto (2.1), 2. lääkevalmisteiden tuotanto (2.2), 3. kemikaalien tuotanto (2.3) ja 4.

kemikaalituotteiden tuotanto (2.4). Kyseisten taloudellisten toimintojen tekniset arviointikriteerit ovat useiden kemikaaliluokitusten osalta hyvin yksityiskohtaisia. Kemikaalien ja kemikaalituotteiden teknisissä arviointikriteereissä on luotu yhteiset kriteerit hyvin laajalle ja eri tavoin käytettävälle joukolle tuotteita. Kriteerit perustuvat aineiden ja seosten sisäisten ominaisuuksien perusteella tehtäviin luokituksiin, eivätkä huomioi muita tekijöitä. Valmiiden tuotteiden lisäksi kriteerit koskevat myös itse tuotantoprosessissa käytettyjä aineita, vaikka nämä eivät päätyisikään lopulliseen tuotteeseen. Teknisissä arviointikriteereissä hyödynnetään ennakoivasti luokituksia, jotka ovat valmisteluvaiheessa komissiossa kuten pysyvyys ja kulkeutuvuus maaperässä sekä hormonitoimintaa häiritsevät aineet, näiden osalta kriteerien käyttö on kuitenkin sidottu niiden voimaantuloon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa kemikaalien luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta ((EU) 1272/2008), ns. CLP-asetus. Lisäksi kriteeristö sisältää kierrätysvaatimuksia liuottimille.

Luvun kymmenen taloudellista toimintoa koskee kiertotalouden ympäristötavoitetta. Toiminnot ovat: tuotteiden muovisten pakkausten tuotanto (2.5), kestävien (2.6) tai kierrätettävien (2.7) sähköisten ja elektronisten välineiden tuotanto, sähköisten elektronisten välineiden uudelleenmyynti tai -tuotanto (2.8), suljettujen järjestelmien koneiden tuotanto ja korkeatasoinen jätteenkeräys ja jätehuolto (2.11), koneiden, välineiden ja ratkaisujen tuotanto, jotka mahdollistavat kiertotalouteen siirtymisen edistämisen (2.12), huonekalujen suunnittelu, tuotanto, uudelleenvalmistus ja uudelleenmyynti (2.17), ruokatuotteiden ja juomien tuotanto (2.19), vaatteiden valmistus, korjaaminen, kunnostaminen ja uudelleenmyynti (2.21) ja jalkineiden ja nahkatuotteiden valmistus, uudelleenvalmistus ja uudelleenmyynti (2.22).

Taloudellisen toiminnon 2.12 tekniset arviointikriteerit määrittävät, miten teollinen tuotanto voi edistää kiertotaloutta. Taloudellisen toiminnon piirissä ovat muun muassa metallintuotanto, tietokoneiden sekä elektronisten tuotteiden valmistus ja sähkölaitteiden valmistus. Esimerkiksi lasin ja lasituotteiden valmistus ei ole taloudellisen toiminnon piirissä. Taloudellinen toiminto määrittää kriteerit sille, miten tuote tai sen osa voidaan lukea kiertotalouden tavoitteen saavuttamisen mahdollistavaksi toiminnoksi. Jotta tuotteen osa voidaan lukea kiertotalouden tavoitetta edistäväksi, kolmannen osapuolen arvioinnilla tulee dokumentoida ja todistaa että tuotteen osa itsessään on syy sille, miksi tuote kokonaisuudessaan edistää kiertotaloutta.

Muut luvun taloudelliset toiminnot ovat: sähköä ja lämpöä tuottavien laitteistojen tuotanto (2.9), koneiden, välineiden ja dataratkaisujen tuotanto (2.13), moottoriajoneuvojen, peräajoneuvojen ja puoliperävaunujen tuotanto (2.15), muiden liikennevälineiden valmistus (2.16), tekstiilien viimeistely (2.20) ja nahan parkitseminen (2.23), edellä mainitut toimet edistävät pilaantumisen ehkäisyn ympäristötavoitetta, korkea-, keski- ja matalajännitteisten sähköisten välineiden valmistus, joka edistää tai mahdollistaa ilmastonmuutoksen hillitsemisen tavoitteen edistämisen (2.10), koneiden, välineiden ja ratkaisujen tuotanto, joka edistää vesien ja merien ympäristötavoitetta (2.14) sekä ruokatuotteiden ja juomien valmistus luonnon monimuotoisuuden ympäristötavoitteen näkökulmasta (2.18).

Taloudellinen toiminto 2.9 käsittelee sähköä ja lämpöä tuottavaa laitteistoa. Asiantuntijaryhmä ehdottaa kriteeristöä, jossa suurelta osin arvioidaan lopputuotteen ominaisuuksia, kuten sen aiheuttamia ilmansaasteita tai muita päästöjä. Kriteeristö ei niinkään kata laitteiston tuotantoprosessia. Asiantuntijaryhmä ehdottaa ei merkittävää haittaa -kriteereissä, että laitteisto tulisi suunnitella niin että sen suorat päästöt jäävät alle 270gCO₂/kWh päästörajan ja että laitteisto tuotetaan energialla, jonka päästöt jäävät alle 270gCO₂/kWh rajan.

Ruokatuotteiden ja juomien tuotantoa koskevat taloudelliset toiminnot (2.18 ja 2.19) edistävät luonnon monimuotoisuuden edistämistä ja kiertotalouden ympäristötavoitetta. Luonnon monimuotoisuuden kriteerit käsittelevät raaka-aineiden tuotantotapoja ja sisältävät listan soveltuvista raaka-aineista. Kiertotalouden kriteerit käsittelevät käytännössä lähinnä elintarviketuotteiden ja juomien pakkaamista tai pakkauksia, mutta ei näiden tuotteiden valmistamista.

Energia

Energiaa koskeva luku sisältää 16 taloudellista toimintoa, joista kaksi ensimmäistä edistävät biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien ympäristötavoitetta ja loput koskevat ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ympäristötavoitetta. Ensimmäinen biologisen monimuotoisuuden edistämistä koskeva taloudellinen toiminto on vesivoimaloiden kunnostaminen ympäristönäkökulmista (3.1). Asiantuntijaryhmä ehdottaa kriteerejä, joiden perusteella vesivoimalan kunnostaminen voi edistää luonnon monimuotoisuuden ympäristötavoitetta. Asiantuntijaryhmä muun muassa ehdottaa, että ei merkittävää haittaa -kriteeristöön lisätään vaatimus, että käytetyn veden määrän ei tule nousta kunnostuksen yhteydessä. Toinen toiminto taas koskee sähkön tuotantoa bioenergialla (3.2). Bioenergiaa koskevissa kriteereissä määritellään muun muassa biomassan hankintasuunnitelma ja sen sisältö sekä useita yksityiskohtaisia kriteerejä siitä, millainen biomassa voi olla kriteerien mukaista.

Ympäristön pilaantumisen ehkäisyä koskevan ympäristötavoitetta koskevat toiminnot ovat sisällöltään melko samanlaisia. Toiminnot sisältävät sähkön tuotannon aurinkoenergialla (3.3. ja 3.4), tuulivoimalla (3.5), merienergiateknologioilla (3.6), vesivoimalla (3.7), geotermisellä energialla (3.8), maakaasulla (3.9), uusiutuvilla ei-fossiilisilla kaasuilla (3.10), biokaasulla (3.11) sekä energiantuotannon aurinkoenergialla (3.12), geotermisellä energialla (3.13), maakaasulla (3.14), uusiutuvilla ei-fossiilisilla kaasuilla (3.15) ja biokaasulla (3.16). Raportissa ehdotetaan eri sähköntuotantomuodoille raja-arvoja ilmansaasteille (esim. NO_x ja SO_x, hiukkaset). Asiantuntijaryhmä ei ehdota yhtä raja-arvoa, vaan tarjoaa jatkotyöstämiseen kolme eri vaihtoehtoa päästörajaksi. Raportissa ehdotetaan myös sähköntuotannon ilmansaasteille päästörajoja, jotka perustuisivat tuotetun sähkön määrään, niin että tuotetun sähkön määrälle laskettaisiin elinkaarin ominaispäästö. Kriteereissä on epäselvyyksiä, kuten perustuisiko elinkaaren aikainen päästöjen laskenta tuotannon päästöihin vai otettaisiinko siinä huomioon päästöt koko elinkaaren ajalta huomioiden myös esim. kuljetuksesta aiheutuneet päästöt. Päästöjen laskentamenetelmä perustuu eri menetelmään verrattuna olemassa olevaan kansalliseen ja EU-tason lainsäädäntöön. Olemassa olevassa lainsäädännössä energiantuotannon ja teollisuuden päästöjä (hiukkaset, NO_x, SO_x) ilmaan rajoitetaan säätelemällä savukaasujen saastepäästöpitaisuuksia. Päästöraja-arvot ovat muotoa mg/m³(n), eli esim. milligrammaa SO₂ yhdessä normikuutiassa savukaasua. Asiantuntijaryhmä ehdottaa, että päästörajat arvot laskettaisiin muodossa kg SO₂eq/MWh.

Maa- ja vesirakentaminen

Maa- ja vesirakentamisen alla on neljä erilaista taloudellista toimintoa, joista kolme tukee kiertotalouden ympäristötavoitetta (4.1, 4.3 ja 4.4) ja yksi ilmastonmuutoksen sopeutumisen ympäristötavoitetta (4.2).

Rakennukset

Lukuun kuuluu neljä taloudellista toimintoa. Uusien rakennusten rakentamisen ja laajamittaisten korjausten osalta kohta sisältää kaksi eri taloudellista toimintoa, joista ensimmäinen keskittyy kiertotalouden ympäristötavoitteen edistämiseen (5.1) ja toinen biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemin ympäristötavoitteen edistämiseen (5.2). Etenkin kiertotalouteen siirtymisen tekniset arviointikriteerit ovat määrällisesti mitattavia perustuen olemassa oleviin EN- ja ISO-standardeihin.

Luvun 5.2-toiminnossa esitetyt uusien rakennusten rakentamisen ja laajamittaisten korjausten biodiversiteetin ja ekosysteemin suojelun ja ennallistamisen kriteerit on jaettu kahteen osaan A ja B. A-osa kattaa biodiversiteetin ja ekosysteemin suojelun ja ennallistamisen kriteerit rakennuspaikan ja lähialueen näkökulmasta keskittyen muun muassa uhanalaisten lajien suojeluun. B-osan arviointikriteerit ovat puolestaan määrällisesti mitattavia keskittyen muun muassa rakennuksen katon ja rakennuspaikan viherrakenteen kattavuuden teknisiin arviointikriteereihin.

Luvun kolmas taloudellinen toiminto koskee rakennusten hankintaa ja omistamista biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien ympäristötavoitteen näkökulmasta (5.3). Luvun 5.3-toiminnon arviointikriteerit tukevat 5.2-toiminnan esitettyjä biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemin suojelun ja ennallistamisen kriteerejä keskittyen loogisesti niiden ylläpitoon.

Luvun neljäs toiminto (5.4) koskee rakennusten purkamisen kiertotalouden ympäristötavoitteen edistämisen näkökulmasta. Toiminnon tekniset arviointikriteerit sisältävät muun muassa 90 painoprosentin vaatimuksen purkujätteen kierrätykselle.

ICT

ICT-luku sisältää seitsemän eri toimintoa digitalisaation hyödyntämiseksi ilmaston ja ympäristön hyväksi. Nämä ovat: 1. satelliittidataa hyödyntävät digitaaliset ratkaisut, jotka mahdollistavat ilmastonmuutoksen hillitsemisen (6.1), 2. satelliittidataa hyödyntävät digitaaliset ratkaisut, jotka mahdollistavat ilmastonmuutokseen sopeutumisen (6.2), 3. satelliittidataa hyödyntävät digitaaliset ratkaisut, jotka mahdollistavat luonnon monimuotoisuuden ja ekosysteemien seurannan ja ennallistamisen (6.3), 4. satelliittidataa hyödyntävät digitaaliset ratkaisut, jotka mahdollistavat ympäristön pilaantumisen ehkäisyn ja valvonnan (6.4), 5. satelliittidataa hyödyntävät digitaaliset ratkaisut, jotka mahdollistavat makeiden vesien ja merien resurssien kestävä käytön ja suojelun (6.5), 6. dataan perustuvat ratkaisut, jotka voivat pidentää hyödykkeiden käyttöikää, antaa tietoja materiaalien ja tuotteiden arvoketjuista tai antaa tuotesuunnittelijoille mahdollisuuden vaikuttaa merkittävästi kiertotalouteen (6.6.) ja 7. dataan perustuvat ratkaisut, jotka mahdollistavat vesien laadun ja niukkuuden kartoittamisen ja valvonnan sekä vesivarojen tehokasta käyttöä ja käsittelyä edistävät laitteet (6.7).

ICT-ratkaisut edellä mainittujen tavoitteiden edistämiseen voisivat sisältää muun muassa päästöjen ja ympäristön tilan valvontaa, datan käsittelyä, mallinnusta, ennusteiden laatimista, satelliittidatan yhdistämistä muista lähteistä saatuun dataan erilaisten päästöjä tai riskejä vähentävien palvelujen tuottamiseksi sekä datan parempaa saatavuutta. Kiertotalouden osalta toiminta voisi käsittää muun muassa ohjelmistoja, laitteita joiden avulla materiaalien jäljitettävyyttä pysyttäisiin parantamaan. Vesivaroja koskien kyseeseen tulisivat lisäksi muun muassa veden kulutukseen ja veden käsittelyyn liittyvät laitteet ja ohjelmistot. Luvun taloudellisten toimintojen ei merkittävää haittaa -kriteerit

ovat monin osin keskeneräisiä ja tämän takia joidenkin taloudellisten toimintojen ei merkittävää haittaa -kriteereistä ei vielä tiedetä millaiseksi ne muodostuvat.

Katastrofiriskien hallinta

Katastrofiriskien hallintaa koskevat taloudelliset toimet edistävät pääosin ilmastonmuutokseen sopeutumisen ympäristötavoitetta (7.1-7.8). Lisäksi luvussa on yksi toimi koskien vesien ja meren suojelun ympäristötavoitetta (7.9).

Liikenne

Liikenne-luku sisältää 11 taloudellista toimintoa, joista kahdeksan koskee ympäristön pilaantumisen ehkäisyn ympäristötavoitetta ja kolme ilmastonmuutoksen sopeutumisen ympäristötavoitetta. Taloudelliset toiminnot kattavat niin vesi-, joukko- ja tie- kuin lentoliikennettä.

Vesiliikenne

Vesiliikenteen osalta luvussa esitetään kriteerejä erikseen rahti- (8.1, 8.3 ja 8.5) ja matkustajaliikenteelle (8.2, 8.4 ja 8.6). Lisäksi taloudelliset toiminnot on eroteltu sen mukaan, onko kyseessä meri- vai sisävesiliikenne tai uudis- vai muutosrakennus. Vesiliikennettä koskevat kriteerit ovat ympäristön pilaantumisen ehkäisyn ympäristötavoitteen alla.

Arviointikriteereissä ehdotetaan, että aluksen tulisi täyttää eri päästöjä koskevat vaatimukset, jotta se voitaisiin katsoa kokonaisuutena katsoa taksonomian mukaiseksi taloudelliseksi toiminnoksi. Täydennysrakennuksia, eli niin sanottuja retrofitejä, koskevat samat vaatimukset kuin uudisrakennuksia.

Eri päästötyypit tai vaatimukset koskevat ilmapäästöjä, öljypäästöjä, päästöjä veteen, vedenalaista melua, operatiivisia toimia päästöjen vähentämiseksi sekä kuljetettavia tuotteita. Monet vaatimukset pohjaavat Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä IMO:ssa hyväksytyyn sääntelyyn, mutta vaatimukset ovat tiukemmat kuin MARPOL-yleissopimuksen vaatimukset. Vuodesta 2026 alkaen tekniset arviointikriteerit tiukentuisivat, jotka ovat huomattavasti tiukemmat kuin alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä tehdyn MARPOL-yleissopimuksen vaatimuksia ja menevät vapaaehtoisia IMO-ohjeistuksia pidemmälle.

Vaikutuksiltaan merkittävimmät ehdotukset koskevat metsäkatoa aiheuttavien tuotteiden, kuten puutavaran ja soijan, ja vaarallisten jätteiden ja ydinjätteen kuljetusten sekä risteilytoiminnan rajaamista kestävien toimintojen ulkopuolelle. On syytä huomata, että vastaavaa rajausta ei ole ehdotettu tieliikenteen kuljetuksille, vaikka merirahdit ovat huomattavasti energiatehokkaampia kuin tiekuljetukset. Ehdotus on käytännön kannalta haastava, koska aluksen tilausvaiheessa voi olla mahdotonta vaikuttaa siihen, mihin alusta lopulta käytetään, etenkin tiettyjen alustyyppien osalta (mm. ro-ro-alukset eli autolautat).

Vesiliikenteen teknisissä arviointikriteereissä on paljon operatiivisia vaatimuksia. On epäselvää, miten tilaaja voisi olla vastuussa aluksen operoinnista ja kuinka kauas tilaajan vastuu ajallisesti ulottuu. Esimerkiksi operatiiviset vaatimukset sisältävät ehdotuksen nopeusvaatimuksesta (12 solmua konttialuksille), joka on hitaampi verrattuna lähimerenkulussa käytettyihin nopeuksiin.

Todennäköisesti 8.5- ja 8.6-toimintojen vaatimuksia ei sovellettaisi Suomessa, koska Suomessa sisävesillä sovelletaan lähtökohtaisesti meriliikenteen vaatimuksia eikä Suomessa sovelleta EU:n sisävesilainsäädäntöä.

Joukko- ja tieliikenne

Joukko- ja tieliikenteen osalta taloudelliset toiminnot ja niiden tekniset arviointikriteerit kattavat julkisen liikenteen kuten bussit, raitiovaunut, johdinautot, metron ja rautatiet (8.7) sekä muiden liikennevälineiden osalta moottoripyörä-, henkilöauto- ja pakettiautoliikenteen (8.8). Kumpikin taloudellinen toiminto edistäisi ympäristön pilaantumisen ehkäisyn ympäristökriteeriä.

Julkisten liikenteen taloudellisia toimintoja koskisi tekniset arviointikriteerit, joiden mukaan ajoneuvon osalta ei sallittaisi pakoputkenpääpäästöjä ja tiettyjen ajoneuvoluokkien maantieajoneuvojen renkaiden tulisi alittaa tietty desibeliraja.

Muiden liikennemuotojen osalta ei sallittaisi pakoputkenpääpäästöjä tietyissä ajoneuvoluokissa sekä vuoden 2025 loppuun asti sallittaisiin tiettyjen nelipyöräisten ajoneuvoluokkien osalta, että ajonaikaiset päästöt olisivat (RDE) enintään 50–80 prosenttia sovellettavasta Euro-luokan rajasta. Lisäksi ajoneuvoja koskisi desibelirajat ääneen liittyvälle haitalle. Rajat riippuisivat ajoneuvoluokasta.

Lentoliikenne

Raportissa ehdotetaan kriteerejä lentokoneiden valmistukseen (8.9), matkustajalentoliikenteeseen (8.10) ja lentokenttien maatoimintoihin (8.11). Kaikki lentoliikenteen taloudelliset toiminnot edistäisivät ilmastomuutoksen hillinnän ympäristötavoitetta.

Arviointikriteereissä ehdotetaan, että matkustajaliikenne tulisi suorittaa käyttäen nollapäästöisiä (kuten sähkö- tai vetyalukset) tai NACE C30.e mukaisia ilma-aluksia, sekä ehdotetaan lineaarisesti 2 prosentin vuositalolla nousevaa uusiutuvien lentopolttoaineiden vähimmäisprosenttia. Voimaantulon jälkeen määräajan kuluttua arviointi perustuisi ainoastaan siihen prosenttiosuuteen, joka on tulosta siitä laivueen osasta joka täyttää esitetyt kriteerit.

Ensimmäiseksi alueellisille markkinoille niin kutsutuista päästöttömistä ilma-aluksista arvioidaan tulevan lyhyen matkan pienkoneet. Ensimmäiset päästöttömät kaupalliset ilma-alukset on arvioitu saatavan liikenteeseen vuoteen 2035 mennessä, mikä on myös komission tavoite. Pitkän matkan päästöttömien koneiden markkinavalmiuden aikataulusta ei ole tällä hetkellä luotettavaa tietoa. Uusiutuvilla lentopolttoaineilla on tämän vuoksi merkittävä rooli lentoliikenteen päästöjen vähentämiseksi.

Tästä syystä ilmailun teknisillä arviointikriteereillä pyritään seuraaviin tavoitteisiin: 1) kannustamaan vanhojen, vähemmän tehokkaiden ilma-alusten korvaamista uusilla, tehokkaammilla ilma-aluksilla ilman, että niillä olisi vaikutusta laivaston laajentamiseen; 2) vauhdittamaan tehokkaampien ilma-alusten kehittämistä ja markkinoille saattamista vaarantamatta päästöttömien hiilidioksidipäästöjen läpimurtoteknologioiden kehittymistä ja 3) kannustamaan korvaamaan fossiilinen polttoaine uusiutuvilla polttoaineilla, mukaan lukien tekninen valmius toimia korkeassa sekoitesuhteessa..

Palauttaminen ja ennallistaminen

Luku sisältää seitsemän taloudellista toimintoa, joista kolme koskee biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien ympäristötavoitetta. Luvun toiminnot ovat: 1. elinympäristöjen ja ekosysteemien suojelu (9.1), 2. ekosysteemien palauttamien suojeluun ja biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien palauttaminen (9.2), 3. ekosysteemien palauttaminen ilmastonmuutoksen sopeutumisen näkökulmasta (9.3), 4. vesistöjen palauttamiseen liittyvät ennallistamistoimet (9.4), 5. kiertotalouteen siirtymiseen liittyvät ennallistamistoimet (9.5), 6. ympäristön pilaantumisen ehkäisyyn ja hallintaan liittyvät ennallistamistoimet (9.6) ja 7. ekosysteemien palauttamisen mahdollistavat ennallistamistoimet (9.7).

Matkailu

Matkailu-luku sisältää yhden taloudellisen toiminnan, joka koskee hotelleja, loma-, telttailu- ja muita vastaavia majoitustiloja (10.1). Toiminto tukisi biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien ympäristötavoitetta.

Vedenjakelu

Veden ottoa, käsittelyä ja jakelua koskeva luku sisältää kaksi taloudellista toimintoa, joista toinen koskee veden jakelua (11.1) ja se edistää vesien ja merien suojelun ympäristötavoitetta. Toinen taloudellinen toiminto koskee taas suolan poistoa merivedestä (11.2) ja se edistää ilmastonmuutokseen sopeutumisen ympäristötavoitetta.

Jätevesi

Jätevettä koskeva luku sisältää neljä taloudellista toimintoa. Kaksi näistä edistää vesien ja merien suojelun tavoitetta: 1. kaupunkialueiden jätevesihuolto (12.1) ja 2. kestävä kaupunkialueiden viemäröintijärjestelmät (12.4). Toiset kaksi edistävät kiertotalouden ympäristötavoitetta: 1. fosforin poistoa jätevedestä (12.2) ja 2. vaihtoehtoisten vesiresurssien tuottamista (12.3).

Jätehuolto

Luku sisältää yhdeksän taloudellista toimintoa. Näistä kuusi tukevat kiertotalouden ympäristötavoitetta: 1. vaarallisten ja vaarattomien jätteiden kerääminen ja kuljettaminen (13.1), 2. vaarallisten jätteiden käsittely tarkoituksena materiaalin kierrätys (13.4), 3. biojätteen kierrätys käyttämällä anaerobista mädätystä tai kompostointia (13.5), elinkaarensa lopussa olevien tuotteiden haitattomaksi tekeminen ja purkaminen kierrätystä varten (13.7), vaarattoman jätteen lajittelu ja kierrätys materiaalina (13.8) sekä elinkaarensa lopussa olevien tuotteiden ja komponenttien uudelleenikäytön valmistelu (13.9). Kolme taloudellista toimintaa taas edistää ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ympäristötavoitetta: 1. vaarallisen jätteen erilliskeräys ja kuljettaminen (13.2), 2. vaarallisen jätteen käsittely ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja hallitsemiseksi (13.3) sekä 3. säädösten vastaisten ja hylättyjen tai laittomien kaatopaikkojen kunnostaminen (13.6).

Palvelut

Luku sisältää kaksi taloudellista toimintoa, jotka kummatkin edistävät kiertotalouden ympäristötavoitetta: 1. sähköisten ja elektronisten varusteiden järjestäminen

kiertotalouden malleissa (14.1) ja 2. korjaus- ja ylläpitopalvelut ja muut palvelut, jotka suoraan liittyvät toimintoihin (14.2).

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely

Raportti on asiantuntijafoorumin laatima selvitys, eikä vielä varsinainen luonnos delegoituun asetukseen sisällytettäväksi teknisiksi arviointikriteereiksi. Komissio antaa ensi vuonna teknisistä arviointikriteereistä delegoidun asetuksen.

Taksonomia-asetuksen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä SEUT) 114 artikla, jonka nojalla voidaan hyväksyä sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa koskevia toimenpiteitä jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämiseksi.

Hyväksyessään EU-lainsäädäntöä unionin lainsäätäjät (neuvosto ja Euroopan parlamentti) voi samalla päättää siirtää komissiolle säädösvaltaa menettelyn tehokkuuden ja joustavuuden lisäämiseksi. Säädösvaltaa siirrettäessä tulee noudattaa SEUT 290 artiklan mukaisia edellytyksiä ja ehtoja. Delegoidulla säädöksellä muutetaan tai täydennetään unionin lainsäätäjän antaman perussäädöksen muita kuin keskeisiä osia.

Komissio valmistelee taksonomia-asetuksen 23 artiklan 6 kohdassa annetun toimivallan nojalla delegoidun säädöksen. Komissio on sitoutunut kokoamaan ennen delegoidun säädöksen antamista kaiken tarvittavan asiantuntemuksen, myös kuulemalla jäsenvaltioiden asiantuntijoita ja järjestämällä julkisia kuulemisia. Komissio toimittaa delegoidun säädöksen neuvostolle ja parlamentille, jotka voivat ainoastaan joko hyväksyä delegoidun säädöksen muutoksitta sellaisenaan tai vastustaa sitä. Neuvosto ja parlamentti ilmoittavat kumpikin perussäädöksessä ilmoitetun määräajan puitteissa aikovatko ne vastustaa delegoitua säädöstä. Jos jompikumpi vastustaa, delegoitu säädös ei tule voimaan.

Päätös delegoidun säädöksen vastustamisesta tehdään neuvostossa vahvistetulla määräenemmistöllä ja parlamentissa jäsenten enemmistöllä. (vähintään 72 % neuvoston jäsenistä; jäsenvaltioiden väkiluku vähintään 65 % EU:n väestöstä).

Käsittely Euroopan parlamentissa

Tämän hetkisen tiedon mukaan Euroopan parlamentti ei ole käsitellyt asiantuntijafoorumin raporttia.

Taksonomia-asetuksesta vastaa Euroopan parlamentissa ECON- ja ENVI-valiokuntien yhteiskomitea. Tulevasta delegoidusta asetuksesta päätetään kuitenkin Euroopan parlamentin yleisistunnossa. SEUT:n 290 artiklan 2 kohdan mukaan delegoidun säädöksen vastustuspäätös vaatii Euroopan parlamentissa jäsentensä enemmistön, joka käytännössä tarkoittaa Euroopan parlamentissa enemmistöä edustajista eli vähintään 353 ääntä. Muussa tapauksessa delegoitu säädös tulee hyväksytyksi Euroopan parlamentin osalta.

Kansallinen valmistelu

E-kirje on valmisteltu valtiovarainministeriössä. Valmisteluun on osallistunut ympäristöministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, työ- ja elinkeinoministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö ja valtioneuvoston kanslia.

E-kirje oli kirjallisessa käsittelyssä 1.-3.12. välisenä aikana seuraavissa jaostoissa: Kilpailukyky EU-8, Rahoituspalvelut ja pääomaliikkeet EU-10, Metsä EU-14, Vakuutuspalvelut EU-16, Kalastus EU-17, Maatalous ja elintarvike EU-18, Energia ja Euratom EU-21, Liikenne EU-22 ja Ympäristö EU-23. Lisäksi Kalastus EU-17 -jaosto käsitteli asiaa kokouksessaan 2.12. Jaostokäsittelyt tapahtuivat jaostojen laajoissa kokoonpanoissa.

EU-ministerivaliokunta kirjallinen käsittely 20.-21.12.2021.

Eduskuntakäsittely

Valtioneuvoston selvitys: EU:n kestävä rahoituksen taksonomia: Ilmastoa koskeva delegoitu säädös E 120/2021 vp, YmVL 35/2021 vp, MmVL 33/2021 vp, TaVL 53/2021 vp ja SuVL 4/2021 vp

Valtioneuvoston selvitys: Komission kestävä rahoituksen teknisen asiantuntijatyöryhmän loppuraportti kestävä sijoittamista helpottavan kehyksen teknisistä arviointikriteereistä E 85/2020 vp

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle komission ehdotuksista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksiksi (kestävä rahoitus) U 56/2018 vp, TaVL 42/2018 vp, UJ 37/2018 vp, YmVL 43/2018 vp, MmVL 24/2018 vp, TaVL 70/2018 vp ja SuVL 13/2018 vp.

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema

Teknisiä arviointikriteerejä koskevien delegoitujen säännösten hyväksyminen kuuluu kansalliseen toimivaltaan. Kyseessä on ennakoivaa vaikuttamista tuleviin komission delegoituihin asetuksiin, jotka tulevat olemaan sellaisenaan suoraan sovellettavaa EU-lainsäädäntöä.

Taloudelliset vaikutukset

EU:n kestävä rahoituksen ja myös taksonomia-asetuksen päätavoite on ohjata pääomia tukemaan entistä paremmin kestävä talouskasvu. Tähän tavoitteeseen sisältyy myös kestävyysnäkökulmien ja -riskien parempi tunnistaminen, mikä parantaa talouteen ja yhteiskuntaan kohdistuvien kestävyysuhkien toteutumisen torjumista. Taksonomia-asetuksen ja sen teknisten arviointikriteerien tarkoituksena on selkeyttää, yksinkertaistaa ja harmonisoida kestävyysarviointia sekä siten luoda yhteiset markkinakäytännöt. Yksinkertaistamalla ja helpottamalla arviointia pääomia on helpompaa ohjata kestäviin kohteisiin. Esimerkiksi vähittäissijoittajan on helpompaa luottaa EU-kehikon mukaiseen ympäristön kannalta kestävä rahoitustuotteeseen, kuin selvittää eri markkinatarjoajien erilaisia kestävyysleimoja ja niiden perusteita.

Asiantuntijaraportissa ehdotetuista teknisistä arviointikriteereistä ei ole tehty vaikutusten arviointia. Kriteerejä koskevasta tulevasta delegoidusta säädöksestä tullaan tekemään vaikutustenarviointi komission toimesta. On kuitenkin huomioitava, että komissio on aikaisemmin arvioinut vain teknisten arviointikriteerien suoria vaikutuksia eikä epäsuoria vaikutuksia. Esimerkiksi ilmastoa koskevan delegoidun säädöksen teknisten arviointikriteerien osalta komissio arvioi, että kyseinen delegoitu säädös teknisine arviointikriteereineen ei aiheuta suoria vaikutuksia, mutta yhdessä taksonomia-asetuksen tiedonantovelvoitteiden kanssa delegoitu säädös aiheuttaa vaikutuksia, etenkin yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöille, niin kutsutuille PIE-yhteisöille, ja finanssimarkkinatoimijoille. Taksonomia-asetus koskee niin kutsuttuja suuria PIE-

yhteisöjä, joita ovat Suomessa luottolaitokset, vakuutusyhtiöt ja pörssi-yhtiöt, joilla on yli 500 työntekijää. On tärkeää huomioida, että taksonomian ja sen teknisten arviointikriteerien vaikutusten merkittävyys on riippuvainen siitä, kuinka laajasti taksonomia-kokonaisuutta aletaan hyödyntää markkinoilla.

Taksonomia-asetus yhdessä teknisten arviointikriteerien kanssa tulee lisäämään suurten PIE-yhteisöjen ja finanssimarkkinatoimijoiden raportointikustannuksia. Näiden raportointikustannusten suuruuteen käytännössä vaikuttaa teknisten arviointikriteerien käytettävyys. Komissio on antanut samanaikaisesti lainsäädäntöehdotuksen kestävyysraportointia koskevasi direktiiviksi (CSRD) (U 29/2021 vp). Ehdotuksen mukaan raportointivaatimuksia sovellettaisiin jatkossa kaikkiin suuriin yrityksiin ja kaikkiin EU:n säännellyillä markkinoilla listattuihin yrityksiin lukuun ottamatta listattuja mikroyrityksiä. Käytännössä, jos komission lainsäädäntöehdotus hyväksyttäisiin sellaisenaan taksonomia-asetuksen suuria PIE-yhteisöjä koskeva velvoite laajenisi edellä mainittuihin toimijoihin, jolloin velvoitteen soveltamisalan yritysten määrä saattaisi moninkertaistua lähivuosina. Tällä hetkellä suuria PIE-yhtiöitä on Suomessa arviolta 80–100.

Teknisillä arviointikriteereillä on epäsuoria vaikutuksia reaali maailman yrityksiin ja pk-yrityksiin. Jotta esimerkiksi osa suurista pörssi-yhtiöistä, voi täyttää tiedonantovelvoitteensa, ne joutuvat pyytämään tietoja mahdollisesti myös muiltakin yrityksiltä alihankintaketjussaan, jolloin raportointiin tarvittavien tietojen selvittäminen valuu epäsuorasti myös muille yrityksille ja mahdollisesti myös pk-yrityksille. Kuitenkin tätä raportoinnin valumista pk-sektorille on rajoitettu taksonomia-asetuksen raportointia koskevalla alemman asteisella sääntelyllä siten, että finanssialan PIE-yhteisöt eivät saisi vaatia raportointia yrityksiltä, joilla ei ole velvoitetta raportoida taksonomian mukaisuutta, oman raportointivelvoitteensa täyttämiseksi. Vastaavanlaista rajoitetta ei ole esitetty reaali maailman pörssi-yhtiöiden raportoinnin osalta.

Yrityksille voi aiheutua sekä raportointikustannuksia että toiminnan muuttamiseen liittyviä kustannuksia, jos ne haluavat mukauttaa toimintaansa taksonomian mukaiseksi. Lisäksi teknisten kriteerien sisällöllä ja sovellettavuudella on merkitystä yrityksille aiheutuviin kustannuksiin. Jos kriteerit esimerkiksi ovat epäselviä ja monitulkintaisia, aiheutunee erilaisia selvityskustannuksia. On tiedostettava, että suuriin yrityksiin verrattuna pk-yrityksillä on usein pienemmät taloudelliset ja osaamisresurssit käytössä, mikä voi vaikuttaa niiden mahdollisuuksiin hyödyntää taksonomiaa. On kuitenkin huomioitava, että esimerkiksi pk-yrityksiä ei velvoiteta noudattamaan taksonomian kriteerejä, vaan ne voivat päättää noudattavansa niitä tai alihankintasopimusten kautta suuremmat yhteisöt voisivat vaatia niiden raportoinnista sopimuksen toteutumisen ehtona.

Vaikutusten laajuutta on vaikeaa arvioida, koska on esimerkiksi epäselvää, miten raportointivelvolliset alkavat raportoida taksonomian mukaisuuttansa. Esimerkiksi metsänomistajilla voi metsäteollisuus-pörssi-yhtiöiden kautta valua alihankintaketjujen kautta painetta raportoida taksonomian mukaisuudestaan. Suomessa on 600 000 metsänomistajaa. Kuitenkin PIE-yhtiöiden raportointiin liittyy vielä epävarmuutta, koska velvoitteiden soveltamista ei ole vielä aloitettu, jolloin käytäntöä tai tulkintaa raportoinnista ei ole vielä tullut. Lisäksi komissiolta on toivottu selkeytyksiä raportointiin. On kuitenkin huomattava, että esitettyjen metsäkriteerien täyttäminen sellaisenaan saattaisi vaatia metsänomistajilta merkittäviä taloudellisia panostuksia. Lisäksi esimerkiksi maatalouden kriteerit ovat hyvä esimerkki kriteereistä, joiden ymmärtäminen itsessään vaatinee erityistä resursointia.

Lisäksi taksonomian teknisiin arviointikriteereihin liittyvillä ratkaisulla voi olla vaikutusta rahoituksen hintaan. Taksonomia-asetuksen tiedonantovelvoitteet vaativat finanssimarkkinatoimijoita ja suuria PIE-yhteisöjä raportoimaan taksonomian mukaisuudesta eli käytännössä, kuinka paljon tekniset arviointikriteerit täyttävää toimintaa on joko sijoitussalkussa tai yrityksessä. Tämä voi luoda rahoittajalle kannustimen esimerkiksi maineen kannalta pyrkiä parantamaan raportointinsa taksonomian mukaisuutta, minkä takia rahoitusta ohjautuu taksonomian mukaiseen toimintaan. Edellä esille tuotu vaikutus on taksonomian taustalla oleva tavoite, että läpinäkyvyyden kautta kannustetaan sijoittajia sijoittamaan entistä enemmän ilmastoa tukeviin ja muihin ympäristön kannalta edullisiin hankkeisiin. Tällainen ilmiö voi myös parantaa ympäristön kannalta kestävien yritysten kilpailuetua ja parantaa markkinoiden innovaatioita.

Taksonomia-asetuksen alemman tasoinen sääntely on merkittävästi jäljessä alkuperäisesti aikataulusta. Alun perin komission piti julkaista neljän ympäristötavoitteen delegoitu säädös 31.12.2021 mennessä. Kestävän rahoituksen foorumin raportti julkaistiin elokuussa 2021. Tällä hetkellä näyttää, että komissio ei ehdi julkaista kyseisen delegoidun säädöksen luonnosta tämän vuoden puolella, vaan luonnos on tulossa kevättalvella 2022. Vaikuttaa siltä, että delegoitu säädös annettaneen aikaisintaan kesällä 2022, jolloin sitä koskeva hyväksymisperiodin päätyminen menee loppuvuoteen 2022. Taksonomia-asetuksen tiedonantovelvoitteet tulevat sovellettavaksi taksonomian neljän muun ympäristötavoitteen osalta 1.1.2023. Teknisten arviointikriteerien valmistelun venyminen aiheuttaa rahoitusmarkkinoille epävarmuutta sekä vaikeuttaa rahoitusmarkkinoilla toimivia, kuten suuria luottolaitoksia, vakuutusyhtiöitä ja pörssi-yhtiöitä sekä tiettyjen rahoitustuotteiden tarjoajia, täyttämään taksonomia-asetuksen mukaiset tiedonantovelvoitteensa. Lisäksi epäselvyydet ja valmistelun ennustettavuuden heikkous aiheuttavat epävarmuutta myös yritysten tekemiin investointipäätöksiin.

Vaikutukset viranomaisten toimintaan

Taksonomia-asetus ja sen kansallinen toimeenpano suoraan koskee ainoastaan suomalaisista viranomaisista Finanssivalvontaa. On kuitenkin huomioitava, että delegoidun säädöksen myötä luodaan kuitenkin uusia delegoidun säädöksen kattamille toimialoille vieraita käsitteitä. Tämän takia voi olla, että eri sektoreiden viranomaiset mahdollisesti joutuvat antamaan neuvontaa delegoidun säädöksen soveltamisen osalta. Tällaiseen toimintaan ei ole erikseen varattu erillisiä resursseja.

Muut asian käsittelyyn vaikuttavat tekijät

Ensimmäinen taksonomia-asetuksen alainen delegoitu säädös, niin kutsuttu ilmastoa koskeva delegoitu säädös, julkaistiin 9.12.2021 EU:n virallisessa lehdessä. Komissio on kertonut, että se antaisi delegoitua säädöstä täydentävän ydinvoimaa, maakaasua ja mahdollisesti maataloutta koskevan delegoidun säädöksen ennen vuoden 2021 loppua.

Taksonomia-asetuksen ainoat velvoittavat säädökset koskevat jäsenvaltioita, finanssimarkkinatoimijoita sekä luottolaitoksia, vakuutusyhtiöitä ja pörssi-yhtiöitä, joilla on yli 500 työntekijää. Voi olla, että tulevaisuudessa taksonomiakokonaisuutta ja sen teknisiä arviointikriteerejä tullaan hyödyntämään muualla ja velvoittavaa lainsäädäntöä asetetaan myös muille toimijoille. Kuitenkin on huomioitava, että taksonomian hyödyntäminen muualla EU-lainsäädännössä vaatii käytännössä EU-neuvotteluiden läpikäymisen.

Asiakirjat

Draft report by the Platform on Sustainable Finance on preliminary recommendations for technical screening criteria for the EU taxonomy

https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/business_economy_euro/banking_and_finance/documents/210803-sustainable-finance-platform-report-technical-screening-criteria-taxonomy_en.pdf

Annex to the draft report by the Platform on Sustainable Finance on preliminary recommendations for technical screening criteria for the EU taxonomy

https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/business_economy_euro/banking_and_finance/documents/210803-sustainable-finance-platform-report-technical-screening-criteria-taxonomy-annex_en.pdf

Laatijan ja muiden käsittelijöiden yhteystiedot

VM/RMO, neuvotteleva virkamies Milla Kouri, 050 5993516, etunimi.sukunimi@gov.fi

YM/HAKA, erityisasiantuntija Mervi Mattila, 050 4360780, etunimi.sukunimi@gov.fi

MMM/LVO, kansainvälisten asioiden neuvos Teemu Seppä, 040 827 4004, etunimi.sukunimi@gov.fi

TEM/EOS, erityisasiantuntija Katja Tuokko, 050 4142660, etunimi.sukunimi@gov.fi

TEM/IYR, johtava asiantuntija Jyrki Alkio, 040 3424476, etunimi.sukunimi@gov.fi

LVM/IYY, erityisasiantuntija Laura Sarlin, 050 4477597, etunimi.sukunimi@gov.fi

VNK/VNEUS, EU-erityisasiantuntija Johanna Kentala-Lehtonen, 050 4773423, etunimi.sukunimi@gov.fi

EUTORI-tunnus

EU/2021/0417

Liitteet**Viite**

Asiasanat
Hoitaa

Tiedoksi
